

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช
ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๖

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงแก้ไขข้อบังคับมหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช พ.ศ. ๒๕๕๓ สภามหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช ในการประชุม ครั้งที่ ๖/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๖ จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๖”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับกับผู้ที่จะขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาตามหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต ระดับปริญญาโท ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง และระดับปริญญาเอก ในมหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๖๖ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช

“คณะ” หมายความว่า คณะ วิทยาลัย หรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะซึ่งมีการกิจด้านการสอนหรือการวิจัยในมหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช

“คณะกรรมการประจำส่วนงาน” หมายความว่า คณะกรรมการประจำคณะ วิทยาลัยหรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช ว่าด้วยคณะกรรมการประจำส่วนงาน พ.ศ. ๒๕๕๗

“คณบดี” หมายความว่า คณบดีหรือผู้อำนวยการวิทยาลัยต้นสังกัดของนักศึกษา

“หัวหน้าภาควิชา” หมายความว่า หัวหน้าภาควิชา หรือประธานกรรมการบริหารหลักสูตรต้นสังกัดของนักศึกษา

“ภาควิชา” หมายความว่า ภาควิชาในคณะหรือในวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช

“หลักสูตร” หมายความว่า หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่ได้รับการอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัยให้เปิดสอนหลักสูตรแล้ว

“รายวิชา” หมายความว่า วิชาที่เปิดสอนตามหลักสูตรในมหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช

“นักศึกษา” หมายความว่า นักศึกษาซึ่งขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช

ข้อ ๔ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ คำสั่ง หรือการอื่นที่เกี่ยวข้อง

ในกรณีมีความจำเป็นต้องปฏิบัติงานนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีมีอำนาจวินิจฉัยยุติความ และสั่งการตามความเห็นสมควร

ให้อธิการบดีออกประกาศในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการขึ้นทะเบียนนักศึกษาและการลงทะเบียนเรียนของนักศึกษาในหลักสูตรต่าง ๆ ในระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัย

หมวด ๑ ระบบการศึกษา

ข้อ ๕ ระบบการศึกษา

๕.๑ มหาวิทยาลัยอำนวยความสะดวกด้วยวิธีประสานงานด้านวิชาการระหว่างคณะต่าง ๆ คณะใดมีหน้าที่เกี่ยวกับวิชาการด้านใดก็จะอำนวยความสะดวกในวิชาการด้านนั้นแก่นักศึกษาทุกคนทั้งมหาวิทยาลัย เว้นแต่มีเหตุผลจำเป็นและได้รับอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยส่งเสริมให้นักศึกษาต่างคณะศึกษาร่วมกันในรายวิชาเดียวกัน

๕.๒ มหาวิทยาลัย มีการจัดการศึกษา ดังนี้

(๑) การศึกษาในระบบทวิภาค ๑ ปีการศึกษาแบ่งออกเป็น ๒ ภาคการศึกษาปกติ ซึ่งเป็นภาคการศึกษาที่บังคับ คือ ภาคการศึกษาที่ ๑ และภาคการศึกษาที่ ๒ ภาคการศึกษาหนึ่งๆ มีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๕ สัปดาห์ และอาจเปิดภาคฤดูร้อนได้ โดยใช้เวลาการศึกษาไม่น้อยกว่า ๘ สัปดาห์ แต่ให้เพิ่มชั่วโมงการศึกษาในแต่ละรายวิชาให้เท่ากับภาคการศึกษาปกติ ภาคฤดูร้อนเป็นภาคการศึกษาที่ไม่บังคับ ในกรณีที่มีเหตุผลจำเป็นคณะอาจกำหนดให้ภาคฤดูร้อนเป็นการศึกษาภาคบังคับ โดยได้รับอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัย

(๒) ระบบไตรภาค ๑ ปีการศึกษาแบ่งออกเป็น ๓ ภาคการศึกษาปกติ ๑ ภาคการศึกษาปกติ มีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๒ สัปดาห์ โดย ๑ หน่วยกิต ระบบไตรภาค เทียบได้กับ ๑๒/๑๕ หน่วยกิต ระบบทวิภาค หรือ ๔ หน่วยกิตระบบทวิภาค เทียบได้กับ ๕ หน่วยกิตระบบไตรภาค

(๓) ระบบจตุรภาค ๑ ปีการศึกษาแบ่งออกเป็น ๔ ภาคการศึกษาปกติ ๑ ภาคการศึกษาปกติ มีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๐ สัปดาห์ โดย ๑ หน่วยกิต ระบบจตุรภาค เทียบได้กับ ๑๐/๑๕ หน่วยกิต ระบบทวิภาค หรือ ๒ หน่วยกิตระบบทวิภาค เทียบได้กับ ๓ หน่วยกิตระบบจตุรภาค

(๔) ระบบอื่นๆ โดยคณะต้องแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับระบบการศึกษานั้น รวมทั้งรายละเอียดการเทียบเคียงหน่วยกิตและระยะเวลาในการศึกษากับระบบทวิภาคไว้ในหลักสูตรให้ชัดเจน

๕.๓ นักศึกษาต้องมีเวลาเรียนในรายวิชาใด ๆ ทั้งภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติ การฝึกงานและการฝึกภาคสนาม ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาทั้งหมดจึงจะมีสิทธิเข้าสอบในรายวิชานั้นๆ ยกเว้นกรณีเจ็บป่วย หรือเข้าร่วมกิจกรรมที่ได้รับอนุญาตจากคณบดี ให้อาจารย์ผู้สอน/อาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชามอบหมายงานหรือสอนชดเชยให้กับนักศึกษาโดยไม่ถือว่าขาดเรียน

๕.๔ การศึกษาตามหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต ระดับปริญญาโท ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง และระดับปริญญาเอก จะต้องมีการจัดการศึกษาเป็นไปตามที่กำหนดในข้อ ๕.๒

ข้อ ๖ การกำหนดหน่วยกิตสำหรับแต่ละรายวิชา

๖.๑ หลักสูตรต่าง ๆ ที่จัดสอนในมหาวิทยาลัย แบ่งออกเป็นรายวิชา รายวิชาหนึ่ง ๆ กำหนดปริมาณการศึกษาเป็นจำนวน “หน่วยกิต” และทำการสอนรายวิชาหนึ่ง ๆ ในเวลาหนึ่งภาคการศึกษา

การกำหนดปริมาณการศึกษา ๑ หน่วยกิตในระบบทวิภาคสำหรับแต่ละรายวิชาให้ถือเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) รายวิชาภาคทฤษฎี ให้ใช้เวลาบรรยาย หรืออภิปรายปัญหา ๑ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือไม่น้อยกว่า ๑๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ และศึกษาด้วยตนเอง ๒ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือไม่น้อยกว่า ๓๐ ชั่วโมง ต่อภาคการศึกษาปกติ มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตระบบทวิภาค

(๒) รายวิชาภาคปฏิบัติ ให้ใช้เวลาฝึกปฏิบัติ หรือทดลอง ไม่น้อยกว่า ๒ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือไม่น้อยกว่า ๓๐ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ และศึกษาด้วยตนเอง ๑ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือไม่น้อยกว่า ๑๕ ชั่วโมง ต่อภาคการศึกษาปกติ มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตระบบทวิภาค

(๓) การฝึกงานวิชาชีพที่ใช้เวลาในการฝึกปฏิบัติการทางคลินิก หรือฝึกปฏิบัติการพยาบาล ทั้งในคลินิกและในชุมชน หรือการฝึกภาคสนาม ให้ใช้เวลาฝึกไม่น้อยกว่า ๓ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ

(๔) วิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ ให้ใช้เวลาศึกษาค้นคว้าไม่น้อยกว่า ๓ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ

(๕) การทำโครงการหรือกิจกรรมการเรียนรู้อื่นใดตามที่ได้รับมอบหมาย ให้ใช้เวลาทำโครงการหรือกิจกรรมนั้น ๆ ไม่น้อยกว่า ๓ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ

ส่วนการจัดการศึกษาในระบบอื่น ๆ ที่สร้างการเรียนรู้ นอกเหนือจากรูปแบบที่กำหนดข้างต้น ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ที่ส่วนงานกำหนด โดยให้นับระยะเวลาการศึกษาและการคิดหน่วยกิตเทียบเคียงได้กับระบบทวิภาค

หมวด ๒

การรับเข้าศึกษา และการขึ้นทะเบียนนักศึกษา

ข้อ ๗ การรับเข้าศึกษา

ในแต่ละปีการศึกษา ให้อธิการบดีกำหนดการรับนักศึกษาโดยคำแนะนำของคณะกรรมการประจำส่วนงาน

ข้อ ๘ คุณสมบัติและเงื่อนไขของการรับเข้าเป็นนักศึกษา

๘.๑ ต้องไม่เป็นโรคซึ่งจะเป็นอุปสรรคขัดขวางต่อการศึกษาในสาขานั้น ๆ

๘.๒ ต้องไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียอย่างร้ายแรง

๘.๓ ต้องไม่เคยถูกคัดชื่อออกจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นเพราะมีความผิดทางวินัย

๘.๔ คุณสมบัติอย่างอื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดไว้ในหลักสูตร หรือตามที่สภามหาวิทยาลัยอนุมัติให้เป็นกรณีพิเศษ ทั้งนี้ การกำหนดคุณสมบัติเป็นอย่างอื่น ให้มหาวิทยาลัยออกประกาศอย่างชัดเจนในการรับสมัครเข้าศึกษา

๘.๕ ต้องสำเร็จการศึกษาตามเงื่อนไขของระดับการศึกษาแต่ละระดับ ดังต่อไปนี้

(๑) ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต จะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี หรือเทียบเท่าจากสถาบันการศึกษาในประเทศหรือต่างประเทศ ซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง

(๒) ระดับปริญญาโท จะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี หรือเทียบเท่าจากสถาบันการศึกษาในประเทศหรือต่างประเทศ ซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง

(๓) ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง จะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี (๒ ปี) หรือประกาศนียบัตรบัณฑิต หรือปริญญาโท หรือเทียบเท่าจากสถาบันการศึกษาในประเทศหรือต่างประเทศ ซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง

(๔) ระดับปริญญาเอก จะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่าที่มีผลการเรียนดีมากในสาขาวิชาเดียวกันกับหลักสูตรที่จะศึกษาต่อ หรือปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีผลการเรียนดีจากสถาบันการศึกษาในประเทศหรือต่างประเทศ ซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง

ระดับผลการเรียนที่ใช้เป็นเกณฑ์ในการพิจารณารับสมัครเข้าเป็นนักศึกษา เข้าศึกษาในแต่ละหลักสูตร ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประจำส่วนงาน

ข้อ ๙ การคัดเลือกเข้าเป็นนักศึกษา

๙.๑ ให้คณะกรรมการคัดเลือกซึ่งแต่งตั้งโดยคณบดีตามคำแนะนำของหัวหน้าภาควิชาที่รับผิดชอบหลักสูตร เป็นผู้พิจารณาการรับเข้าศึกษา

๙.๒ จำนวนนักศึกษาที่จะรับเข้าให้เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

๙.๓ การรับบุคคลเข้าศึกษาให้ใช้วิธีการสอบคัดเลือก หรือคัดเลือกโดยวิธีการอื่นแทนการสอบคัดเลือกก็ได้ โดยให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

ในกรณีที่เห็นสมควรคณะอาจดำเนินการโดยวิธีการพิเศษอย่างอื่น โดยได้รับความเห็นชอบจากอธิการบดี

๙.๔ คณะกรรมการประจำส่วนงานเป็นผู้อนุมัติการรับเข้าศึกษาตามคำแนะนำของคณะกรรมการคัดเลือก

๙.๕ การรับบุคคลเข้าศึกษาเพื่อวัตถุประสงค์อื่นที่มีใช้เพื่อรับปริญญา ให้คณบดีดำเนินการได้ในกรณีที่มีเหตุอันสมควรแล้วแจ้งให้มหาวิทยาลัยและฝ่ายทะเบียนและประมวลผลของมหาวิทยาลัยทราบ

๙.๖ คณะอาจกำหนดให้ผู้ที่ได้รับการคัดเลือกเข้าศึกษาไปศึกษารายวิชาบางวิชาเพิ่มเติมซึ่งถือเป็นวิชาเสริมหลักสูตรโดยไม่นับหน่วยกิตให้ก็ได้

ข้อ ๑๐ การขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา

๑๐.๑ ผู้ที่ผ่านการคัดเลือกเข้าศึกษาได้ และมีคุณสมบัติเป็นนักศึกษาครบถ้วนตามข้อ ๘ จะมีสถานภาพเป็นนักศึกษาเมื่อได้ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา

๑๐.๒ ผู้ที่ผ่านการคัดเลือกเข้าศึกษาได้ต้องขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาตามเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด พร้อมทั้งชำระเงินค่าธรรมเนียมต่าง ๆ เว้นแต่จะมีเหตุจำเป็นและได้รับอนุมัติจากคณบดี โดยจะต้องแจ้งเหตุจำเป็นให้มหาวิทยาลัยทราบเป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งเมื่อพ้นกำหนดเวลาขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาแล้ว หากไม่มีการขอผ่อนผันหรือหลักฐานการติดต่อกับมหาวิทยาลัยหรือคณะ หรือไม่ได้ยื่นคำร้องเพื่อลาพักการศึกษาก่อนพ้นกำหนดเวลาดังกล่าว มหาวิทยาลัยจะให้พ้นสภาพนักศึกษา

ทั้งนี้ จะขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัย เกินกว่าหนึ่งหลักสูตรในขณะเดียวกันไม่ได้ เว้นแต่จะมีเหตุผลอันสมควรและได้รับอนุมัติจากอธิการบดี

๑๐.๓ ผู้ที่ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาสังกัดสาขาวิชาใดแล้ว จะย้ายสาขาวิชามิได้ เว้นแต่จะมีเหตุผลและความจำเป็น โดยได้รับการอนุมัติตามเงื่อนไขจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตรที่เกี่ยวข้อง

ทั้งนี้ ให้นับระยะเวลาการศึกษาตั้งแต่ภาคที่ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาในสาขาวิชาเดิม

หมวด ๓

หลักสูตรและระยะเวลาการศึกษา

ข้อ ๑๑ หลักสูตรการศึกษา

หลักสูตรระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต

๑๑.๑ เป็นสาขาวิชาเฉพาะ เน้นการพัฒนานักวิชาการและนักวิชาชีพให้มีความชำนาญในสาขาวิชาเฉพาะ เพื่อให้มีความรู้ความเชี่ยวชาญสามารถปฏิบัติงานได้ดียิ่งขึ้น โดยมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับแผนการศึกษาระดับอุดมศึกษาของชาติ ปรัชญาอุดมศึกษา ปรัชญาของมหาวิทยาลัย และมาตรฐานวิชาการและวิชาชีพและต้องเป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีลักษณะเบ็ดเสร็จในตัวเอง

๑๑.๒ ไม่เป็นสาขาวิชาประเภทพื้นฐานหรือเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรในระดับปริญญาโท หรือมีลักษณะเป็นการจัดตั้งขึ้นเพื่อทดแทนให้แก่ผู้ที่ไม่สามารถสำเร็จในหลักสูตรระดับปริญญาโทของสาขาวิชานั้น ๆ

๑๑.๓ หลักสูตรต้องมีจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิตในระบบทวิภาค

หลักสูตรระดับปริญญาโท

๑๑.๔ หลักสูตรระดับปริญญาโท เป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นการพัฒนานักวิชาการและนักวิชาชีพที่มีความรู้ความสามารถระดับสูงในสาขาวิชาต่าง ๆ โดยกระบวนการวิจัย เพื่อให้สามารถบุกเบิกแสวงหาความรู้ใหม่ได้อย่างมีอิสระ รวมทั้งความสามารถในการสร้างสรรค์จรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ เชื่อมโยงบูรณาการศาสตร์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องได้อย่างต่อเนื่อง โดยมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ปรัชญาอุดมศึกษา ปรัชญาของมหาวิทยาลัย และมาตรฐานวิชาการและวิชาชีพที่เป็นสากล มีคุณธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ ทั้งนี้ มุ่งให้มีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการสร้างและประยุกต์ใช้ความรู้ใหม่เพื่อการพัฒนาและสังคม โดยมีจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิตในระบบทวิภาค โดยแบ่งการศึกษาเป็น ๒ แผน คือ

(๑) แผน ๑ แบบวิชาการ เน้นการเรียนรู้การทำวิจัย โดยการทำวิทยานิพนธ์สร้างองค์ความรู้ในศาสตร์สาขานั้น ๆ ทั้งนี้ สัดส่วนหน่วยกิตของวิทยานิพนธ์และหน่วยกิตของการศึกษารายวิชา อาจเป็นวิทยานิพนธ์อย่างเดียว ไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต หรือมีทั้งการศึกษารายวิชาและทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งต้องทำวิทยานิพนธ์อย่างน้อย ๑๒ หน่วยกิต โดยไม่อาจศึกษารายวิชาอย่างเดียวได้

(๒) แผน ๒ แบบวิชาชีพ เน้นการศึกษารายวิชาและทำสารนิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระเชิงการประยุกต์ใช้ความรู้ในวิชาชีพโดยไม่ต้องทำวิทยานิพนธ์ ทั้งนี้ ให้มีสารนิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต และไม่เกิน ๖ หน่วยกิต

หากคณะกรรมการศึกษาสาขาวิชาใดควบคู่กันทั้งสองแผนการศึกษา และนักศึกษามีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแผนการศึกษาจากแผน ๑ เป็น แผน ๒ หรือในทางกลับกัน ให้นักศึกษายื่นคำร้องพร้อมแสดงเหตุผล ต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและหัวหน้าภาควิชา เพื่อขออนุมัติจากคณบดี ทั้งนี้ นักศึกษาจะต้องยื่นคำร้องขอเปลี่ยนแผนการศึกษาก่อนการสอบวิทยานิพนธ์

หลักสูตรระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง

๑๑.๕ เป็นสาขาวิชาเฉพาะ เน้นการพัฒนานักวิชาการและนักวิชาชีพให้มีความชำนาญในสาขาวิชาเฉพาะ เพื่อให้มีความรู้ความเชี่ยวชาญสามารถปฏิบัติงานได้ดียิ่งขึ้น โดยมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับแผนการศึกษาระดับอุดมศึกษาของชาติ ปรัชญาอุดมศึกษา ปรัชญาของมหาวิทยาลัย และมาตรฐานวิชาการและวิชาชีพ และต้องเป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีลักษณะเบ็ดเสร็จในตัวเอง

๑๑.๖ ไม่เป็นสาขาวิชาประเภทพื้นฐานหรือเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรในระดับปริญญาเอก หรือมีลักษณะเป็นการจัดตั้งขึ้น เพื่อทดแทนให้แก่ผู้ที่ไม่สามารถสำเร็จในหลักสูตรระดับปริญญาโทของ สาขาวิชานั้น ๆ

๑๑.๗ หลักสูตรต้องมีจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต ในระบบทวิภาค

หลักสูตรระดับปริญญาเอก

๑๑.๘ หลักสูตรระดับปริญญาเอก เป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นการพัฒนานักวิชาการและ นักวิชาชีพที่มีความรู้ความสามารถระดับสูงในสาขาวิชาต่าง ๆ โดยกระบวนการวิจัย เพื่อให้สามารถบุกเบิก แสวงหาความรู้ใหม่ได้อย่างมีอิสระ รวมทั้งความสามารถในการสร้างสรรค์จรจรงความก้าวหน้าทางวิชาการ เชื่อมโยงบูรณาการศาสตร์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องได้อย่างต่อเนื่อง โดยมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับแผนพัฒนา การศึกษาระดับอุดมศึกษา ปรัชญาอุดมศึกษา ปรัชญาของมหาวิทยาลัย และมาตรฐานวิชาการและวิชาชีพ ที่เป็นสากล มีคุณธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ ทั้งนี้ มุ่งให้มีความสามารถในการค้นคว้าวิจัย เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่หรือนวัตกรรม ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนางาน สังคม ประเทศ และประชาคมโลก โดยแบ่งการศึกษาเป็น ๒ แผน คือ

(๑) แผน ๑ เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยโดยมีการทำวิทยานิพนธ์ที่ก่อให้เกิดความรู้ใหม่ คณะอาจกำหนดให้ศึกษารายวิชาเพิ่มเติมหรือทำกิจกรรมทางวิชาการอื่นเพิ่มขึ้นก็ได้โดยไม่นับหน่วยกิต แต่จะต้องมีผลสัมฤทธิ์ตามที่หลักสูตรกำหนด ดังนี้

(๑.๑) แผน ๑.๑ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาโท จะต้องทำวิทยานิพนธ์ ไม่น้อยกว่า ๔๘ หน่วยกิต

(๑.๒) แผน ๑.๒ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาตรี จะต้องทำวิทยานิพนธ์ ไม่น้อยกว่า ๗๒ หน่วยกิต

ทั้งนี้ วิทยานิพนธ์ตามแผน ๑.๑ และแผน ๑.๒ จะต้องมีมาตรฐานและคุณภาพเดียวกัน

(๒) แผน ๒ เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยโดยมีการทำวิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพสูงและ ก่อให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการและวิชาชีพ โดยศึกษารายวิชาเพิ่มเติม ดังนี้

(๒.๑) แผน ๒.๑ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาโท จะต้องทำวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต และศึกษารายวิชาอีกไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต

(๒.๒) แผน ๒.๒ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาตรี จะต้องทำวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๔๘ หน่วยกิต และศึกษารายวิชาอีกไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต

ทั้งนี้ วิทยานิพนธ์ตามแผน ๒.๑ และแผน ๒.๒ จะต้องมีมาตรฐานและคุณภาพเดียวกัน

ข้อ ๑๒ ระยะเวลาการศึกษาของแต่ละหลักสูตรในระบบทวิภาค

ระยะเวลาการศึกษาตามหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต

๑๒.๑ นับแต่วันขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต จะต้อง ศึกษาให้สำเร็จตามหลักสูตรภายในเวลาไม่น้อยกว่า ๒ ภาคการศึกษาปกติ และไม่เกิน ๖ ภาคการศึกษาปกติ

๑๒.๒ เมื่อครบระยะเวลา ๖ ภาคการศึกษาปกติ นักศึกษาผู้ใดมีผลการศึกษายังไม่เพียงพอ ที่จะได้รับประกาศนียบัตร นักศึกษาผู้นั้นจะต้องถูกถอนชื่อออกจากทะเบียนนักศึกษา และหน่วยกิต ที่ได้สะสมไว้ทั้งหมดจะนำมาใช้ประโยชน์ในการศึกษาในมหาวิทยาลัยต่อไปอีกมิได้

ระยะเวลาการศึกษาตามหลักสูตรระดับปริญญาโท

๑๒.๓ นับแต่วันขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา นักศึกษาระดับปริญญาโท จะต้องศึกษาให้สำเร็จตามหลักสูตรภายในระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้ ดังนี้

(๑) นักศึกษาต้องศึกษาให้สำเร็จตามหลักสูตรภายในเวลาไม่เกิน ๑๐ ภาคการศึกษาปกติ หรือภายในระยะเวลาที่สั้นกว่านี้ตามที่หลักสูตรกำหนดไว้

(๒) ในกรณีที่เป็นการศึกษาในระบบอื่น ๆ ให้เป็นไปตามประกาศมหาวิทยาลัย

ระยะเวลาการศึกษาตามหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง

๑๒.๔ นับแต่วันขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง จะต้องศึกษาให้สำเร็จตามหลักสูตรภายในเวลาไม่น้อยกว่า ๒ ภาคการศึกษาปกติ และไม่เกิน ๖ ภาคการศึกษาปกติ

๑๒.๕ เมื่อครบระยะเวลา ๖ ภาคการศึกษาปกติ นักศึกษาผู้ใดมีผลการศึกษายังไม่เพียงพอที่จะได้รับประกาศนียบัตรชั้นสูง นักศึกษาผู้นั้นจะต้องถูกถอนชื่อออกจากทะเบียนนักศึกษา และหน่วยกิตที่ได้สะสมไว้ทั้งหมดจะนำมาใช้ประโยชน์ในการศึกษาในมหาวิทยาลัยต่อไปอีกมิได้

ระยะเวลาการศึกษาตามหลักสูตรระดับปริญญาเอก

๑๒.๖ นับแต่วันขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา นักศึกษาระดับปริญญาเอก จะต้องศึกษาให้สำเร็จตามหลักสูตรภายในระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้ ดังนี้

(๑) นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีต้องศึกษาให้สำเร็จตามหลักสูตรภายในเวลาไม่เกิน ๑๖ ภาคการศึกษาปกติ หรือภายในระยะเวลาที่สั้นกว่านี้ตามที่หลักสูตรกำหนดไว้

(๒) นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทต้องศึกษาให้สำเร็จตามหลักสูตรภายในเวลาไม่เกิน ๑๒ ภาคการศึกษาปกติ หรือภายในระยะเวลาที่สั้นกว่านี้ตามที่หลักสูตรกำหนดไว้

ในกรณีที่นักศึกษาได้ศึกษาครบตามโครงสร้างหลักสูตรและสอบผ่านวิทยานิพนธ์ภายในระยะเวลาตามข้อ ๑๒.๖ (๑) และข้อ ๑๒.๖ (๒) เรียบร้อยแล้ว แต่จำเป็นต้องรอการตอบรับการตีพิมพ์บทความวิจัยในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ นักศึกษาอาจขอขยายระยะเวลาการศึกษาต่อไปได้อีกไม่เกิน ๔ ภาคการศึกษา โดยยื่นคำขอต่ออธิการบดีเพื่อให้อธิการบดีอนุมัติแล้วรายงานสภามหาวิทยาลัยทราบ และในกรณีที่เกินกว่า ๔ ภาคการศึกษาแล้วยังไม่ได้รับการตอบรับการตีพิมพ์บทความวิจัย นักศึกษาอาจขอขยายเวลาเพิ่มเติมได้โดยเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยอนุมัติเป็นการเฉพาะราย

ในการขอขยายระยะเวลาในวรรคก่อน นักศึกษาต้องมีหลักฐานการส่งผลงานวิจัยเพื่อตีพิมพ์ประกอบคำขอและต้องรักษาสภาพการเป็นนักศึกษาในภาคการศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้ขยายระยะเวลาการศึกษาด้วย

หมวด ๔

การลงทะเบียนศึกษารายวิชา

ข้อ ๑๓ การลงทะเบียนศึกษาและวิทยานิพนธ์

๑๓.๑ มหาวิทยาลัยจะจัดให้มีการลงทะเบียนศึกษารายวิชาและวิทยานิพนธ์ สำหรับแต่ละภาคการศึกษาให้เสร็จก่อนวันเปิดภาคการศึกษานั้น รายละเอียดเกี่ยวกับการลงทะเบียนให้เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

๑๓.๒ ในกรณีที่มีเหตุสมควร มหาวิทยาลัยอาจประกาศงดการสอน ในรายวิชาใดวิชาหนึ่ง หรือจำกัดจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนในรายวิชาใดวิชาหนึ่งได้

การงดการสอนในรายวิชาที่นักศึกษาลงทะเบียนไปบ้างแล้ว จะต้องกระทำใน ๗ วันแรก นับจากวันเปิดภาคการศึกษาปกติ หรือ ๔ วันแรกนับจากวันเปิดภาคฤดูร้อน

๑๓.๓ นักศึกษาภาคการศึกษาปกติต้องลงทะเบียนศึกษารายวิชาและ/หรือวิทยานิพนธ์ ไม่ต่ำกว่า ๖ หน่วยกิต และไม่เกิน ๑๕ หน่วยกิต สำหรับในภาคฤดูร้อนสามารถลงทะเบียนศึกษารายวิชาและ/หรือวิทยานิพนธ์ ได้ไม่เกิน ๖ หน่วยกิต ยกเว้นวิชาฝึกภาคปฏิบัติสามารถลงทะเบียนได้ไม่เกิน ๙ หน่วยกิต

การกำหนดจำนวนหน่วยกิตสูงสุดในการลงทะเบียนตามวรรคแรก ให้รวมถึงจำนวน หน่วยกิตวิทยานิพนธ์ หรือฝึกภาคปฏิบัติ หรือรายวิชาเสริมหลักสูตรที่มหาวิทยาลัยไม่นับหน่วยกิตให้ด้วย โดยถือเสมือนว่าวิชาเสริมหลักสูตรมีหน่วยกิตตามกำหนด และให้รวมถึงการลงทะเบียนศึกษาวิชา เพื่อให้เป็นไปตามเงื่อนไขการรับปริญญาและข้อกำหนดของหลักสูตร

๑๓.๔ การลงทะเบียนวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

๑๓.๕ การลงทะเบียนศึกษารายวิชาต่ำกว่าที่กำหนดไว้จะกระทำได้ในกรณีเจ็บป่วย หรือมีเหตุผลพิเศษ และได้รับอนุมัติจากคณบดี หรือกรณีที่ เป็นภาคสุดท้ายของการศึกษารายวิชาของ นักศึกษาผู้นั้น เท่านั้น

๑๓.๖ กำหนดวัน เวลา และวิธีการลงทะเบียนศึกษา ให้เป็นไปตามประกาศของ มหาวิทยาลัย

๑๓.๗ นักศึกษาต้องลงทะเบียน พร้อมทั้งชำระค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดไว้ในตาม ประกาศของมหาวิทยาลัย

๑๓.๘ มหาวิทยาลัยจะไม่อนุมัติให้นักศึกษาลงทะเบียนศึกษาเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลา ๒ สัปดาห์แรกนับจากวันเปิดภาคการศึกษาปกติ หรือ ๑ สัปดาห์แรกนับแต่วันเปิดภาคฤดูร้อน เว้นแต่จะมีเหตุ จำเป็นและได้รับอนุมัติจากคณบดีเป็นกรณีพิเศษ

๑๓.๙ นักศึกษาที่ไม่ลงทะเบียนศึกษารายวิชาตามวันที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้ไม่ว่าจะเป็น ภาคการศึกษาปกติหรือภาคฤดูร้อน จะต้องชำระค่าธรรมเนียมการลงทะเบียนล่าช้าตามประกาศมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ไม่นับวันหยุดราชการ เว้นแต่จะมีเหตุจำเป็นและได้รับอนุมัติจากคณบดีเป็นกรณีพิเศษ

อัตราค่าธรรมเนียมการลงทะเบียนล่าช้า ให้เป็นไปตามประกาศมหาวิทยาลัย

๑๓.๑๐ ในภาคการศึกษาปกติใด หากนักศึกษาไม่ได้ลงทะเบียนศึกษาด้วยเหตุใด ๆ ก็ตาม จะต้องขอลาพักการศึกษาสำหรับภาคการศึกษานั้น โดยทำหนังสือผ่านอาจารย์ที่ปรึกษา หัวหน้าภาควิชา เพื่อขออนุมัติต่อคณบดี และนักศึกษาจะต้องเสียค่าธรรมเนียมเพื่อรักษาสถานักศึกษาภายใน ๓๐ วัน นับจากวันเปิดภาคการศึกษา มิฉะนั้นจะพ้นสภาพนักศึกษาโดยทันที

๑๓.๑๑ อธิการบดีโดยการเสนอของคณบดี อาจอนุมัติให้นักศึกษาที่ถูกพ้นสภาพการเป็น นักศึกษา ตามข้อ ๑๓.๑๐ กลับเข้าเป็นนักศึกษาใหม่ได้เมื่อมีเหตุผลอันสมควร โดยให้ถือระยะเวลาที่พ้นสภาพ การเป็นนักศึกษานั้นเป็นระยะเวลาลาพักการศึกษา ในกรณีเช่นนี้นักศึกษาจะต้องเสียค่าธรรมเนียมเสมือนเป็น ผู้ลาพักการศึกษา รวมทั้งค่าธรรมเนียมอื่น ๆ ที่ค้างชำระด้วย

การอนุมัติให้กลับเข้าเป็นนักศึกษาอีกตามวรรคแรก เมื่อพ้นกำหนดเวลา ๑ ปี นับจากวันที่ นักศึกษาผู้นั้นพ้นสภาพการเป็นนักศึกษาจะกระทำมิได้

๑๓.๑๒ การลาพักการศึกษาตามนัยข้อ ๑๓.๑๐ และข้อ ๑๓.๑๑ รวมทั้งการลา ไปต่างประเทศ ไม่ถือเป็นเหตุให้ได้รับการยกเว้นจากกำหนดเวลาที่นักศึกษาจะต้องเรียนให้สำเร็จตามข้อ ๑๒

๑๓.๑๓ ภายใต้อำนาจข้อบังคับ ข้อ ๑๓.๓ เมื่อนักศึกษาที่ศึกษาตามแผนการศึกษาแบบ มีวิทยานิพนธ์ ได้หน่วยกิตสะสมของรายวิชาและวิทยานิพนธ์ครบถ้วนตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแล้ว แต่ยังทำวิทยานิพนธ์ไม่เสร็จ หรือเมื่อนักศึกษาได้หน่วยกิตสะสมของรายวิชาครบถ้วนตามหลักสูตรแล้ว

แต่ยังลงทะเบียนนิพนธ์ไม่ได้ นักศึกษาเหล่านี้ต้องทำหนังสือผ่านคณบดีที่ตนสังกัด เพื่อรักษาภาพนักศึกษา และชำระค่าธรรมเนียมการรักษาสถานภาพนักศึกษาทุกภาคการศึกษาที่ไม่มีการลงทะเบียนจนกว่าจะได้รับอนุมัติให้สำเร็จการศึกษา

๑๓.๑๔ ในกรณีที่มีโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างสถาบันอุดมศึกษาหรือมีข้อตกลงเฉพาะราย หรือกรณีที่นักศึกษาได้รับความเห็นชอบจากคณบดีคณะที่ตนสังกัด อธิการบดีอาจพิจารณาอนุมัติให้นักศึกษาลงทะเบียนศึกษารายวิชาที่เปิดสอนในสถาบันอุดมศึกษาอื่นแทนการลงทะเบียนศึกษารายวิชาตามข้อ ๑๓.๓ ทั้งหมดหรือบางส่วนได้

๑๓.๑๕ ในกรณีที่มีโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างสถาบันอุดมศึกษาหรือมีข้อตกลงเฉพาะราย หรือกรณีที่นักศึกษาได้รับความเห็นชอบจากคณบดีคณะที่รับผิดชอบสอนรายวิชานั้น ๆ อธิการบดีอาจพิจารณาอนุมัติให้นักศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาอื่น ลงทะเบียนศึกษารายวิชาที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยได้ ทั้งนี้ โดยต้องชำระค่าธรรมเนียมลงทะเบียนตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด เว้นแต่จะมีข้อตกลงเป็นอย่างอื่นและได้รับความเห็นชอบจากอธิการบดี

๑๓.๑๖ ให้อธิการบดีมีอำนาจพิจารณาเรื่องการลงทะเบียนศึกษารายวิชา ซึ่งเกินกว่าเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ เฉพาะกรณีที่มีเหตุผลอันสมควร อันเนื่องมาจากการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๔ การเพิ่มและการถอนรายวิชา

๑๔.๑ การขอเพิ่มรายวิชาจะกระทำได้ภายใน ๒ สัปดาห์แรกของภาคการศึกษาปกติ หรือภายใน ๑ สัปดาห์แรกของภาคฤดูร้อน โดยได้รับอนุมัติจากผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษา

๑๔.๒ การขอถอนรายวิชาต้องได้รับอนุมัติจากอาจารย์ที่ปรึกษา และให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่นักศึกษาขอถอนรายวิชาภายใน ๒ สัปดาห์แรกของภาคการศึกษาปกติ หรือภายใน ๑ สัปดาห์แรกของภาคฤดูร้อน ให้ลบรายวิชาที่ถอนนั้นออกจากรายงานผลการศึกษา

(๒) กรณีที่นักศึกษาขอถอนรายวิชาเมื่อพ้นกำหนดเวลาตาม (๑) แต่ยังคงอยู่ภายใน ๑๒ สัปดาห์แรกของภาคการศึกษาปกติ หรือภายใน ๔ สัปดาห์แรกของภาคฤดูร้อน ให้บันทึกอักษร W สำหรับรายวิชาที่ถอนนั้นในรายงานผลการศึกษา

(๓) กรณีถอนรายวิชาเมื่อพ้นกำหนดเวลาตาม (๒) จะกระทำมิได้เว้นแต่จะมีเหตุผลอันสมควร และได้รับอนุมัติจากคณบดี ถ้าคณบดีอนุมัติแล้วให้บันทึกอักษร W สำหรับรายวิชาที่ได้รับอนุมัติให้ถอน แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินวันสุดท้ายของการเรียนการสอน

๑๔.๓ นักศึกษาจะขอถอนรายวิชา จนเหลือจำนวนหน่วยกิตต่ำกว่า ๖ หน่วยกิตมิได้ เว้นแต่มีเหตุผลอันสมควรและได้รับอนุมัติจากคณบดี

๑๕.๔ ให้อธิการบดีมีอำนาจพิจารณาเรื่องการเพิ่มและการถอนรายวิชา ซึ่งเกินกว่าเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ เฉพาะกรณีที่มีเหตุผลอันสมควร อันเนื่องมาจากการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๕ ค่าธรรมเนียม

นักศึกษาจะต้องชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กำหนดในประกาศของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๖ การขอคืนค่าธรรมเนียม

การตรวจสอบการลงทะเบียนเมื่อลงทะเบียนเรียนเรียบร้อยแล้ว หากตรวจสอบแล้วไม่ถูกต้องให้ยื่นคำร้องขอแก้ไขข้อมูลภายในระยะเวลาไม่เกิน ๒ สัปดาห์ หลังเปิดภาคการศึกษาปกติ หรือ

๑ สัปดาห์หลังเปิดภาคการศึกษาฤดูร้อน ในการนี้มหาวิทยาลัยจะไม่คืนเงินบำรุงการศึกษา และค่าธรรมเนียมอื่นๆ

หมวด ๕

การวัดผลการศึกษาและสถานภาพของนักศึกษา

ข้อ ๑๗ การวัดผลการศึกษา

๑๗.๑ มหาวิทยาลัยจะจัดให้มีการวัดผลการศึกษาสำหรับรายวิชาที่นักศึกษาลงทะเบียนไว้ในภาคการศึกษาหนึ่งๆ ตามที่คณะและอาจารย์ผู้สอนเห็นสมควร

๑๗.๒ การวัดผลการศึกษาแบ่งเป็น ๘ ระดับ มีสัญลักษณ์ ความหมาย และค่าระดับคะแนนดังต่อไปนี้

(๑) สัญลักษณ์ซึ่งมีค่าระดับคะแนน

สัญลักษณ์	ค่าระดับคะแนน	ความหมาย	
A	๔.๐๐	ดีเยี่ยม	(Excellence)
B ⁺	๓.๕๐	ดีมาก	(Very Good)
B	๓.๐๐	ดี	(Good)
C ⁺	๒.๕๐	ค่อนข้างดี	(Fairly Good)
C	๒.๐๐	พอใช้	(Fair)
D ⁺	๑.๕๐	อ่อน	(Poor)
D	๑.๐๐	อ่อนมาก	(Very Poor)
F	๐.๐๐	ตก	(Fail)

(๒) สัญลักษณ์ซึ่งไม่มีค่าระดับคะแนน

สัญลักษณ์	ความหมาย
AUD	การศึกษาโดยไม่วัดผลการศึกษา (Audit)
I	การวัดผลยังไม่สมบูรณ์ (Incomplete)
P	การศึกษายังไม่สิ้นสุด (In Progress)
S	พอใจ (Satisfactory)
ST	ผลการประเมินเป็นที่พอใจสำหรับรายวิชาที่เทียบโอน (Satisfactory, Transferred credit)
U	ไม่พอใจ (Unsatisfactory)
W	ถอนรายวิชา (Withdrawal)
X	ยังไม่ได้รับผลการประเมิน (No report)

๑๗.๓ การวัดผลการศึกษาสำหรับรายวิชาที่ไม่นับหน่วยกิตให้แบ่งเป็น ๒ ระดับ คือ ระดับ S พอดี (Satisfactory) และระดับ U ไม่พอใจ (Unsatisfactory) โดยไม่มีค่าระดับคะแนน

ในกรณีที่นักศึกษาต้องศึกษาวิชาเสริมหลักสูตรตามความในข้อ ๑๐.๖ ถ้านักศึกษาผู้นั้นสอบได้ตั้งแต่ระดับ C ให้ถือว่าสอบได้ระดับ S ถ้าได้ต่ำกว่าระดับ C ให้ถือว่าได้ระดับ U ในวิชานั้น ๆ

๑๗.๔ ในกรณีที่คณะไม่ต้องการให้ค่าระดับคะแนนสำหรับการวัดผลรายวิชาที่นักศึกษาไปศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาอื่นทั้งในและต่างประเทศ ให้บันทึกสัญลักษณ์ ST (Satisfactory, Transferred credit) ไว้ในรายงานผลการศึกษาสำหรับรายวิชาที่ได้ค่าระดับคะแนนไม่ต่ำกว่า B หรือเทียบเท่า

๑๗.๕ ในกรณีที่การวัดผลกระทำไม่ได้ไม่สมบูรณ์ในรายวิชาที่มีการเขียนรายงานหรือมีการเขียนรายงานประกอบวิชานั้น ๆ หรือการฝึกงานภาคสนาม หรือสารนิพนธ์ โดยมีใช้ความผิดของนักศึกษา ให้บันทึกสัญลักษณ์ I ไว้ในรายงานผลการศึกษาเป็นการชั่วคราวแทนการวัดผล

กรณีการให้สัญลักษณ์ I จะกระทำเฉพาะในกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) นักศึกษาไม่ได้เข้าสอบปลายภาค และ/หรือไม่ส่งผลงาน เพราะป่วยโดยมีใบรับรองแพทย์ ทั้งนี้ให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้ที่คณะกรรมการประจำส่วนงานมอบหมาย

(๒) นักศึกษาไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าสอบปลายภาคเพราะเวลาเรียนไม่ครบตามที่หลักสูตรกำหนด เนื่องจากป่วยโดยมีใบรับรองแพทย์ ทั้งนี้ให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้ที่คณะกรรมการประจำส่วนงานมอบหมาย

(๓) นักศึกษาไม่ได้เข้าสอบปลายภาค และ/หรือไม่ส่งผลงานด้วยเหตุสุดวิสัย ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการประจำส่วนงาน หรือผู้ที่คณะกรรมการประจำส่วนงานมอบหมาย

(๔) นักศึกษาขาดสอบปลายภาคของรายวิชาใดโดยมีเหตุสุดวิสัย ตามข้อ ๑๘.๑๑

ในกรณีที่นักศึกษาได้สัญลักษณ์ I ในรายวิชาใด จะต้องมีการวัดผลการศึกษาในรายวิชานั้นภายใน ๒ สัปดาห์แรกของภาคการศึกษาปกติถัดไป

เมื่อพ้นกำหนดเวลาในวรรคก่อนแล้ว อาจารย์ผู้สอนยังไม่ส่งระดับการวัดผลการศึกษาให้คณะนั้น ๆ พิจารณากำหนดระดับวัดผลการศึกษาวิชานั้นและส่งให้มหาวิทยาลัยโดยมีชั่งช้า แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกิน ๔ สัปดาห์แรกของภาคการศึกษาปกติถัดไป

๑๗.๖ การนับหน่วยกิตที่ได้ให้นับรวมทุกหน่วยกิตที่นักศึกษาได้ลงทะเบียนศึกษา โดยให้นำหน่วยกิตทั้งหมดที่นักศึกษาได้รับมาหารเฉลี่ย เพื่อหาค่าระดับคะแนนรวมทุกปีการศึกษา

นักศึกษาที่มีสิทธิจบการศึกษาต้องมีสัญลักษณ์และค่าระดับคะแนน ในแต่ละรายวิชาไม่ต่ำกว่า C ในระดับปริญญาโท และไม่ต่ำกว่า B ในระดับปริญญาเอก และต้องมีค่าระดับคะแนนผลการเรียนรวมทุกปีการศึกษา ไม่น้อยกว่า ๓.๐๐ จากระบบ ๔.๐๐

กรณีนักศึกษารายใด ได้ผลสัญลักษณ์และค่าระดับคะแนน ในรายวิชาใดต่ำกว่าที่กำหนดไว้ในวรรคก่อนให้นักศึกษาลงทะเบียนเรียนใหม่ได้ในสองกรณี คือ

(๑) กรณีเป็นรายวิชาบังคับ นักศึกษาต้องลงทะเบียนในรายวิชานั้นซ้ำอีก จนกว่าจะได้รับค่าระดับคะแนนไม่ต่ำกว่าเกณฑ์

(๒) กรณีเป็นรายวิชาเลือก นักศึกษาจะเลือกลงทะเบียนเรียนรายวิชานั้นซ้ำอีกหรือจะเลือกลงทะเบียนรายวิชาเลือกอื่นแทนก็ได้ จนกว่าจะได้รับค่าระดับคะแนนไม่ต่ำกว่าเกณฑ์

๑๗.๗ นักศึกษาที่ได้สัญลักษณ์ U หรือต่ำกว่า C สำหรับการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต ระดับปริญญาโท และระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง หรือต่ำกว่า B สำหรับการศึกษาตามหลักสูตรระดับปริญญาเอก ในรายวิชาใดที่เป็นวิชาบังคับในหลักสูตร จะลงทะเบียนศึกษาซ้ำในรายวิชานั้นได้อีกเพียง ๑ ครั้ง และครั้งหลังนี้จะต้องได้สัญลักษณ์ S หรือไม่ต่ำกว่า C สำหรับการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต ระดับปริญญาโท และระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง หรือได้สัญลักษณ์ S หรือไม่ต่ำกว่า B สำหรับการศึกษาตามหลักสูตรระดับปริญญาเอก มิฉะนั้นจะถูกถอนชื่อออกจากทะเบียนนักศึกษา

รายวิชาที่ได้สัญลักษณ์ตามความในวรรคแรกนั้น หากเป็นรายวิชาเลือก นักศึกษาอาจจะลงทะเบียนศึกษาซ้ำในรายวิชานั้นอีก หรืออาจจะลงทะเบียนศึกษารายวิชาเลือกอื่นแทนก็ได้

นักศึกษาที่ได้สัญลักษณ์ไม่ต่ำกว่า C สำหรับการศึกษาตามหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต ระดับปริญญาโท และระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง หรือได้ไม่ต่ำกว่า B สำหรับการศึกษาตามหลักสูตรระดับปริญญาเอก ในรายวิชาใดไม่มีสิทธิลงทะเบียนศึกษาซ้ำในรายวิชานั้นอีก เว้นแต่หลักสูตรจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

๑๗.๘ การวัดผลการศึกษาของนักศึกษาทุกรายวิชาทุกครั้งจะบันทึกไว้ในรายงานผลการศึกษา ยกเว้นวิชาภาษาต่างประเทศซึ่งจะบันทึกเมื่อนักศึกษาสอบอยู่ในระดับ S (ผ่าน) หรือ U (ไม่ผ่าน) หรือเมื่อการสอบครั้งนั้นเป็นการสอบครั้งสุดท้ายของนักศึกษาเท่านั้น

๑๗.๙ เมื่อสิ้นสุดภาคการศึกษาหนึ่ง ๆ มหาวิทยาลัยจะคำนวณค่าระดับคะแนนเฉลี่ยของรายวิชาที่นักศึกษาแต่ละคนได้ลงทะเบียนไว้สำหรับภาคการศึกษานั้น เรียกว่า “ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสำหรับภาค” และคำนวณค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสำหรับทุกรายวิชาทุกภาคการศึกษา นับตั้งแต่เริ่มสถานภาพนักศึกษาจนถึงภาคการศึกษานั้น เรียกว่า “ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม”

๑๗.๑๐ ในการคำนวณค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม ให้คูณค่าระดับคะแนนของทุกรายวิชาที่ลงทะเบียนตั้งแต่เริ่มสถานภาพนักศึกษาด้วยหน่วยกิตที่มีค่าระดับคะแนนของแต่ละรายวิชา แล้วหารผลรวมด้วยหน่วยกิตที่มีค่าระดับคะแนนทั้งหมดที่ลงทะเบียนไว้

ในการหารเมื่อได้ทศนิยมสองตำแหน่งแล้ว ถ้าปรากฏว่าทศนิยมตำแหน่งที่สามเป็นจำนวนตั้งแต่ห้าขึ้นไป ก็ให้ปัดเศษขึ้นมา

๑๗.๑๑ ในกรณีที่นักศึกษาขาดสอบรายวิชาใดโดยมีเหตุสุดวิสัย ให้นักศึกษาหรือผู้แทนยื่นคำร้องพร้อมหลักฐานต่ออาจารย์ผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษา และหัวหน้าภาควิชา และให้อาจารย์ผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษา และหัวหน้าภาควิชา วินิจฉัยขั้นต้นว่ามีเหตุผลสมควรหรือไม่ หากมีเหตุผลสมควรให้นำเรื่องขออนุมัติคณบดีภายใน ๑๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ปรากฏตามตารางสอบ เพื่อขออนุมัติให้บันทึกอักษร I สำหรับรายวิชานั้น ถ้าคณบดีไม่อนุมัติให้ถือว่าส่วนที่ขาดสอบนั้นได้คะแนนเป็นศูนย์ และให้อาจารย์ผู้สอนให้สัญลักษณ์ตามคะแนนระหว่างภาค

ในกรณีที่นักศึกษาทำเรื่องขออนุมัติคณบดี เมื่อพ้นระยะเวลาตามวรรคแรก ถ้าคณบดีเห็นว่า มีเหตุผลอันสมควรอนุมัติ ให้คณบดีทำความเข้าใจประกอบคำขอของนักศึกษาเสนอต่ออธิการบดี เพื่อพิจารณาอนุมัติเป็นกรณีพิเศษ

ข้อ ๑๘ การศึกษาโดยไม่วัดผลการศึกษา

๑๘.๑ ในกรณีจำเป็นนักศึกษาจะลงทะเบียนศึกษารายวิชาใดวิชาหนึ่งเป็นการเสริมความรู้ โดยไม่ต้องมีการวัดผลในรายวิชานั้นก็ได้ แต่ต้องได้รับอนุมัติจากหัวหน้าภาควิชา โดยความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ผู้สอน และต้องชำระค่าธรรมเนียมตามระเบียบมหาวิทยาลัย

เมื่อนักศึกษาได้ลงทะเบียนศึกษารายวิชาใดโดยไม่วัดผลการศึกษาแล้ว การเปลี่ยนการลงทะเบียนศึกษารายวิชานั้นเป็นการศึกษาโดยวัดผลจะกระทำมิได้ เมื่อพ้นกำหนด ๑๔ วันแรกนับจากวันเปิดภาคการศึกษาปกติหรือ ๗ วันแรกนับจากวันเปิดภาคฤดูร้อน

การศึกษาโดยไม่วัดผลการศึกษานี้ ให้บันทึกอักษร AUD (Audit) สำหรับรายวิชานั้นไว้ในรายงานผลการศึกษา ทั้งนี้ นักศึกษาผู้นั้นจะต้องได้เข้าฟังคำบรรยายและมีส่วนร่วมในกิจกรรมอื่น ๆ ในชั้นเรียนเป็นเวลาไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐ ของเวลาทั้งหมด

๑๘.๒ จำนวนหน่วยกิตสูงสุด ที่นักศึกษามีสิทธิลงทะเบียนศึกษาได้ในแต่ละภาคการศึกษา ตามข้อ ๑๔.๓ นั้น ให้นับรายวิชาที่ลงทะเบียนศึกษาโดยไม่วัดผลการศึกษารวมเข้าไปด้วย แต่จะไม่นับรวมเข้า ในจำนวนหน่วยกิตต่ำสุดที่นักศึกษาจะต้องลงทะเบียนศึกษาในแต่ละภาคการศึกษา

๑๘.๓ หน่วยกิตของรายวิชาที่มีการบันทึกอักษร AUD ดังกล่าวไม่นับเป็นหน่วยกิตสะสม นักศึกษาผู้ใดได้ลงทะเบียนศึกษารายวิชาใดโดยไม่วัดผลการศึกษาแล้ว จะลงทะเบียนศึกษารายวิชานั้นซ้ำ เพื่อเป็นการวัดผลการศึกษาในภายหลังมิได้ เว้นแต่ในกรณีที่มีการย้ายคณะหรือเปลี่ยนภาควิชา และ รายวิชานั้นเป็นวิชาที่กำหนดให้มีการศึกษาและวัดผลในหลักสูตรของคณะหรือภาควิชา

ข้อ ๑๙ สถานภาพของนักศึกษา

๑๙.๑ มหาวิทยาลัยจะนำผลการศึกษาของนักศึกษาแต่ละคนมาคำนวณค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม เพื่อพิจารณาสถานภาพทุกภาคการศึกษา รวมทั้งภาคฤดูร้อน

นักศึกษาผู้ใดได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๓.๐๐ ในภาคการศึกษาใด นักศึกษาผู้นั้น จะอยู่ในภาวะรอฟินิจ (Probation) ในภาคการศึกษาถัดไป

๑๙.๒ เมื่อสิ้นภาคการศึกษาที่อยู่ในภาวะรอฟินิจ หากนักศึกษาได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม ต่ำกว่า ๒.๗๐ นักศึกษาผู้นั้นจะถูกถอนชื่อออกจากทะเบียนนักศึกษา หากค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม ไม่ต่ำกว่า ๒.๗๐ ก็ให้อยู่ในภาวะรอฟินิจ (Probation) ต่อไปอีกหนึ่งภาคการศึกษา เมื่อสิ้นภาคการศึกษาที่อยู่ใน ภาวะรอฟินิจครั้งที่สอง หากค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมยังคงต่ำกว่า ๓.๐๐ นักศึกษาผู้นั้นจะถูกถอนชื่อ ออกจากทะเบียนนักศึกษา

หมวด ๖

การลาพักการศึกษา และการพักการศึกษา

ข้อ ๒๐ การลาพักการศึกษา และการพักการศึกษา

๒๐.๑ ในกรณีที่มีเหตุผลอันสมควร นักศึกษาอาจยื่นคำร้องขอลาพักการศึกษาใน ภาคการศึกษาปกติภาคใดภาคหนึ่งได้ โดยได้รับอนุมัติจากคณบดี ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

นักศึกษาจะต้องชำระค่าธรรมเนียมการรักษาสถานภาพสำหรับภาคการศึกษาที่ได้รับอนุมัติ ให้อาพักการศึกษา

๒๐.๒ การลาพักการศึกษาในระหว่างภาคการศึกษาให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่นักศึกษาขอลาพักการศึกษากายในระยะเวลา ๑๔ วันแรกของภาคการศึกษาปกติ หรือภายใน ๗ วันแรกของภาคฤดูร้อน ให้นับรายวิชาที่ลงทะเบียนศึกษาไว้ทั้งหมดออกจากรายงาน ผลการศึกษา

(๒) กรณีที่นักศึกษาขอลาพักการศึกษา เมื่อพ้นกำหนดเวลาตามข้อ ๒๐.๒ (๑) แต่ยังคง อยู่ภายใน ๑๒ สัปดาห์แรกของภาคการศึกษาปกติ หรือยังอยู่ภายใน ๔ สัปดาห์แรกของภาคฤดูร้อน ให้นับที่ กสัญลักษณ์ W สำหรับรายวิชาที่ลงทะเบียนศึกษาในภาคนั้นทุกวิชาไว้ในรายงานผลการศึกษา

(๓) การลาพักการศึกษาเมื่อพ้นกำหนดเวลาตามข้อ ๒๐.๒ (๒) จะกระทำได้ในกรณี ที่มีความจำเป็นอันมีอาจคาดหมายได้ นักศึกษาหรือผู้แทนจะต้องยื่นคำร้องพร้อมหลักฐานต่อคณบดีผ่าน อาจารย์ที่ปรึกษา หากคณบดีพิจารณาแล้วเห็นว่ามีเหตุจำเป็นจริง ให้เสนออธิการบดีเพื่อพิจารณาอนุมัติต่อไป

เมื่ออธิการบดีอนุมัติให้ลาพักการศึกษาได้แล้ว ให้นับที่สัญลักษณ์ W ไว้ในรายงาน ผลการศึกษาของนักศึกษา

๒๐.๓ การลาพักการศึกษาติดต่อกันเกินกว่าสองภาคการศึกษาปกติจะกระทำมิได้ เว้นแต่มีเหตุผลอันสมควร และได้รับอนุมัติจากอธิการบดีเป็นกรณีพิเศษ ทั้งนี้ไม่นับภาคฤดูร้อน

๒๐.๔ นักศึกษาที่ถูกลงโทษให้พักการศึกษาในภาคการศึกษาใด ให้บันทึกโทษนั้นไว้ในรายงานผลการศึกษา ซึ่งจะปรากฏในใบแจ้งผลการศึกษาด้วย ในกรณีนี้ให้ถือว่านักศึกษาผู้นั้นไม่ได้รับค่าระดับคะแนนหรือจำนวนหน่วยกิตใด ๆ ในภาคการศึกษานั้น

หากนักศึกษาถูกลงโทษให้พักการศึกษา ด้วยเหตุทุจริตในการสอบให้ถือว่าได้สัญลักษณ์ F ในรายวิชาที่ทุจริตในการสอบนั้น

ในกรณีที่ได้มีการประกาศคำสั่งของมหาวิทยาลัย ให้นักศึกษาพักการศึกษาภายหลังวันลงทะเบียนศึกษารายวิชาของภาคถัดไป ให้ถือว่า การลงทะเบียนวิชาทั้งหมดเป็นโมฆะ ในกรณีนี้มหาวิทยาลัยจะคืนเงินค่าลงทะเบียนศึกษารายวิชาให้เต็มจำนวน แต่นักศึกษาต้องเสียค่าธรรมเนียมเพื่อรักษาสถานภาพ

๒๐.๕ การลาพักการศึกษาไม่ว่าด้วยเหตุใด ๆ การถูกให้พักการศึกษาและการกลับเข้าศึกษาใหม่ ไม่เป็นเหตุให้ขยายระยะเวลาที่นักศึกษาต้องศึกษาให้สำเร็จตามหลักสูตรตามที่ได้ระบุไว้ในข้อ ๑๒

หมวด ๗

การสอบประมวลความรู้ การสอบวัดคุณสมบัติ และการสอบภาษาต่างประเทศ

ข้อ ๒๑ การสอบประมวลความรู้ (Comprehensive Examination) สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาโท

๒๑.๑ นักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีคุณสมบัติครบตามเงื่อนไขในหลักสูตรที่จะสอบประมวลความรู้จะต้องยื่นความจำนงค์ต่อคณะเพื่อขอสอบประมวลความรู้

๒๑.๒ การสอบประมวลความรู้อาจเป็นการสอบข้อเขียนหรือสอบปากเปล่า หรือทั้งสองอย่างหลักเกณฑ์การสอบให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

๒๑.๓ คณะจะเปิดสอบประมวลความรู้ไม่เกินปีการศึกษาละ ๓ ครั้ง คณะบดี โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประจำส่วนงานแต่งตั้งกรรมการขึ้นสอบ ผลการสอบประมวลความรู้จะได้สัญลักษณ์ S (Satisfactory) หรือ U (Unsatisfactory)

คณะกรรมการสอบประมวลความรู้ประกอบด้วย หัวหน้าภาควิชาหรือผู้ที่หัวหน้าภาควิชามอบหมายเป็นประธานกรรมการ และคณาจารย์จำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คน แต่ไม่เกิน ๕ คนเป็นกรรมการ และจะมีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัยเป็นกรรมการด้วยก็ได้

๒๑.๔ ในหลักสูตรสาขาวิชาใดที่กำหนดให้มีการสอบประมวลความรู้ นักศึกษาต้องสอบประมวลความรู้ให้ได้สัญลักษณ์ S (Satisfactory) ภายใน ๓ ครั้ง มิฉะนั้นจะถูกถอนชื่อออกจากทะเบียนนักศึกษาและผลการสอบทุกครั้งจะบันทึกไว้ในรายงานผลการศึกษา

ข้อ ๒๒ การสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination) สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาเอก

๒๒.๑ นักศึกษาระดับปริญญาเอกที่มีคุณสมบัติครบตามเงื่อนไขในหลักสูตรที่จะสอบวัดคุณสมบัติจะต้องยื่นความจำนงค์ต่อคณะเพื่อขอสอบวัดคุณสมบัติ

๒๒.๒ การสอบวัดคุณสมบัติจะประกอบด้วยการสอบข้อเขียนและสอบปากเปล่า หลักเกณฑ์การสอบให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

๒๒.๓ นักศึกษาต้องสอบวัดคุณสมบัติให้ได้สัญลักษณ์ S (Satisfactory) ภายใน ๓ ครั้ง มิฉะนั้นจะถูกถอนชื่อออกจากทะเบียนนักศึกษาและผลการสอบทุกครั้งจะบันทึกไว้ในรายงานผลการศึกษา

ข้อ ๒๓ ภาษาต่างประเทศ

๒๓.๑ นักศึกษาระดับปริญญาโทและระดับปริญญาเอก ต้องสอบภาษาต่างประเทศอย่างน้อยหนึ่งภาษา ตามหลักสูตรที่คณะกำหนดล่วงหน้าไว้ โดยสอบให้ได้สัญลักษณ์ S (Satisfactory) ก่อนสำเร็จการศึกษาหรือให้นักศึกษานำผลการทดสอบความรู้ภาษาอังกฤษตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนดมาขึ้นก่อนสำเร็จการศึกษา สำหรับนักศึกษาต่อไปนี้ได้รับยกเว้นการสอบภาษาต่างประเทศดังกล่าว และให้ถือว่าได้ S (Satisfactory) ตั้งแต่เข้าศึกษา

(๑) นักศึกษาต่างชาติที่ใช้ภาษาทางการเป็นภาษาเดียวกับภาษาที่หลักสูตรกำหนดให้สอบผ่านก่อนสำเร็จการศึกษา

(๒) นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรที่สอนโดยใช้ภาษาเดียวกับภาษาที่หลักสูตรกำหนดให้สอบผ่านก่อนสำเร็จการศึกษา ในระยะเวลาที่ไม่เกิน ๒ ปี นับจากวันที่สำเร็จการศึกษาถึงวันที่สมัครเข้าศึกษา

การสอบภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา

๒๓.๒ หลักเกณฑ์การสอบภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ให้เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

หากคะแนนภาษาต่างประเทศในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาของนักศึกษาผู้ใดอยู่ในระดับสูงจนเป็นที่พอใจของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร นักศึกษาผู้นั้นจะได้รับการยกเว้นไม่ต้องสอบภาษาต่างประเทศเพื่อสำเร็จการศึกษา

หมวด ๘

การทำวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ และการสอบวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์

ข้อ ๒๔ การทำวิทยานิพนธ์

๒๔.๑ นักศึกษาตามหลักสูตรระดับปริญญาโท แผน ๑ แบบวิชาการ ตามข้อ ๑๑.๔ (๑) และนักศึกษาตามหลักสูตรระดับปริญญาเอก แผน ๑ ตามข้อ ๑๑.๘ (๑) สามารถจะลงทะเบียนทำวิทยานิพนธ์ได้ตั้งแต่ภาคการศึกษาแรกที่เข้าศึกษา

๒๔.๒ นักศึกษาตามหลักสูตรระดับปริญญาเอก แผน ๒ ตามข้อ ๑๑.๘ (๒) จะลงทะเบียนทำวิทยานิพนธ์ได้เมื่อมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) ศึกษามาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ภาคการศึกษาปกติหรือมีหน่วยกิตสะสมไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต โดยได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ และมีคุณสมบัติครบตามเงื่อนไขของหลักสูตร

(๒) สำหรับนักศึกษาตามหลักสูตรระดับปริญญาเอก นักศึกษาจะต้องสอบวัดคุณสมบัติให้ได้สัญลักษณ์ S (Satisfactory)

ในกรณีที่หลักสูตรกำหนดให้มีการสอบประมวลความรู้ นักศึกษาต้องสอบประมวลความรู้ให้ได้สัญลักษณ์ S (Satisfactory) ด้วย

๒๔.๓ การทำวิทยานิพนธ์ ให้คณบดีแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อทำหน้าที่ให้ปรึกษาในการทำวิทยานิพนธ์แก่นักศึกษา

เมื่อนักศึกษาจัดทำโครงร่างวิทยานิพนธ์เสร็จแล้ว ให้คณบดีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ อย่างน้อย ๓ คน ในกรณีที่เป็นหลักสูตระดับปริญญาโท และอย่างน้อย ๕ คน ในกรณีที่เป็นหลักสูตระดับปริญญาเอก ซึ่งจะต้องประกอบด้วยอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัย และผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกมหาวิทยาลัย เพื่อร่วมกันสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์

เมื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เห็นว่านักศึกษาพร้อมที่จะเสนอวิทยานิพนธ์ ให้คณบดีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์จากบุคคลในวรรคก่อน

การแต่งตั้งกรรมการเพิ่มเติม หรือเปลี่ยนแปลงกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ตามความในวรรคก่อนจะกระทำได้เฉพาะกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็น

๒๔.๔ คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตระดับบัณฑิตศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๒๔.๕ การสอบวิทยานิพนธ์ จะต้องมีการสอบวิทยานิพนธ์ครบทุกคนจึงจะถือว่า การสอบนั้นมีผลสมบูรณ์ ถ้ากรรมการไม่ครบให้เลื่อนการสอบออกไป ในกรณีที่มีความจำเป็นอาจเปลี่ยนกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ใหม่หรือแต่งตั้งเพิ่มเติมได้

๒๔.๖ นักศึกษาต้องเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์ต่อคณะตามหลักเกณฑ์และขั้นตอนที่กำหนดไว้ในประกาศของมหาวิทยาลัย

๒๔.๗ รูปแบบการเขียนวิทยานิพนธ์ให้เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้ในหนังสือคู่มือการพิมพ์วิทยานิพนธ์ โดยให้ระบุปีการศึกษาที่สำเร็จการศึกษาไว้ด้วย

๒๔.๘ การวัดผลวิทยานิพนธ์จะต้องได้เสียงข้างมากจากกรรมการสอบ/คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และให้แบ่งเป็น ๔ ระดับ คือ

(๑) “ดีมาก (Very Good)” หมายถึงสอบได้ และใช้กับกรณีที่คณะกรรมการสอบมีความเห็นเป็นเอกฉันท์ว่าความสามารถของนักศึกษาในการแสดงผลงานวิทยานิพนธ์และการตอบข้อซักถามอยู่ในระดับพอใจยิ่ง และเอกสารวิทยานิพนธ์มีเนื้อหาสาระที่ถูกต้องและครบถ้วนสมบูรณ์แล้ว

(๒) “ดี (Good)” หมายถึง หมายถึงสอบได้ และใช้กับกรณีที่คณะกรรมการสอบมีความเห็นว่า ความสามารถของนักศึกษาในการแสดงผลงานวิทยานิพนธ์และการตอบข้อซักถามอยู่ในระดับดี และเอกสารวิทยานิพนธ์มีเนื้อหาสาระที่ถูกต้องไม่มีข้อผิดพลาดที่ต้องปรับปรุง

(๓) “ผ่าน (Pass)” หมายถึงสอบได้ และใช้กับกรณีที่คณะกรรมการสอบมีความเห็นว่า ความสามารถของนักศึกษาในการแสดงผลงานวิทยานิพนธ์และการตอบข้อซักถามอยู่ในระดับพอใจ และเอกสารวิทยานิพนธ์มีเนื้อหาสาระที่จะต้องปรับปรุงเพียงเล็กน้อย

(๔) “ไม่ผ่าน (Fail)” หมายถึงสอบตก และใช้กับกรณีที่คณะกรรมการสอบมีความเห็นว่า ความสามารถของนักศึกษาในการแสดงผลงานวิทยานิพนธ์และ/หรือการตอบข้อซักถามอยู่ในระดับไม่พอใจ

๒๔.๙ การสอบวิทยานิพนธ์ไม่ผ่านทั้งในระดับปริญญาโทและปริญญาเอกเป็นครั้งที่สองถือเป็นการพ้นสภาพนักศึกษา

ข้อ ๒๕ การทำสารนิพนธ์

๒๕.๑ นักศึกษาตามหลักสูตระดับปริญญาโท แผน ๒ แบบวิชาชีพ ตามข้อ ๑๑.๔ (๒) จะลงทะเบียนทำสารนิพนธ์ได้เมื่อศึกษามาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ภาคการศึกษาปกติหรือมีหน่วยกิตสะสมไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต โดยได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ และมีคุณสมบัติครบตามเงื่อนไขของหลักสูตร

๒๕.๒ การสอบสารนิพนธ์ ให้คณบดีแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อทำหน้าที่แนะนำการเขียนสารนิพนธ์ ให้แก่นักศึกษา เมื่อนักศึกษาจัดทำโครงร่างสารนิพนธ์แล้ว ให้คณบดีแต่งตั้ง

คณะกรรมการสอบโครงร่างสารนิพนธ์ อย่างน้อย ๒ คน ซึ่งจะต้องประกอบด้วยอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัย และ/หรือผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกมหาวิทยาลัย เพื่อร่วมกันสอบโครงร่างสารนิพนธ์

เมื่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เห็นว่านักศึกษาพร้อมที่จะเสนอสารนิพนธ์ ให้คณบดีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสารนิพนธ์จากบุคคลในวรรคก่อน

การแต่งตั้งกรรมการเพิ่มเติม หรือเปลี่ยนแปลงกรรมการสอบสารนิพนธ์ ตามความในวรรคก่อนจะกระทำได้เฉพาะกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็น

๒๕.๓ คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ และคณะกรรมการสอบสารนิพนธ์ ให้เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่องเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕

๒๕.๔ การสอบสารนิพนธ์ จะต้องมีการสอบครบทุกคนจึงจะถือว่าการสอบนั้นมีผลสมบูรณ์ ถ้ากรรมการไม่ครบให้เลื่อนการสอบออกไป ในกรณีที่มีความจำเป็นอาจเปลี่ยนกรรมการสอบสารนิพนธ์ใหม่หรือแต่งตั้งเพิ่มเติมได้

๒๖.๕ นักศึกษาต้องเสนอโครงร่างสารนิพนธ์ ต่อคณะตามหลักเกณฑ์และขั้นตอนที่คณะกำหนดไว้

๒๕.๖ รูปแบบการเขียนสารนิพนธ์ ให้ใช้รูปแบบเดียวกับการเขียนวิทยานิพนธ์ หรือตามที่คณะกำหนด โดยให้ระบุปีการศึกษาที่สำเร็จการศึกษาไว้ด้วย

๒๕.๗ การวัดผลสารนิพนธ์ ให้เป็นไปตามเกณฑ์ของหลักสูตรของแต่ละคณะ

ข้อ ๒๖ ลิขสิทธิ์ในสารนิพนธ์ และวิทยานิพนธ์ และนวัตกรรม เป็นของมหาวิทยาลัย

หมวด ๙ การพ้นสภาพนักศึกษา

ข้อ ๒๗ การพ้นสภาพนักศึกษา

การพ้นสภาพนักศึกษา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ต่อไปนี้

๒๗.๑ ได้รับอนุมัติปริญญา

๒๗.๒ ลาออก นักศึกษาผู้ใดประสงค์จะลาออกจากสถานภาพนักศึกษา ให้ยื่นคำร้องแสดงเหตุผลต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและคณะ เพื่อเสนอให้อธิการบดีพิจารณาอนุมัติต่อไป

๒๗.๓ ไม่สามารถสำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาการศึกษาที่กำหนดไว้ในแต่ละหลักสูตรตามข้อ ๑๒

๒๗.๔ ถูกให้ออกหรือไล่ออกจากความผิดทางวินัย

๒๗.๕ ถูกถอนชื่อออกจากทะเบียนนักศึกษา ในกรณีต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

๒๗.๖ ถูกถอนชื่อออกจากทะเบียนนักศึกษา ในกรณีต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

๒๗.๗ ตาย

หมวด ๑๐ การสำเร็จการศึกษา

ข้อ ๒๘ นักศึกษาที่จะสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร ต้องบรรลุผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษาที่กำหนดไว้ และต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขอื่น ๆ ดังต่อไปนี้

๒๘.๑ ประกาศนียบัตรบัณฑิต และประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง

(๑) ต้องศึกษาครบตามจำนวนหน่วยกิตที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

(๒) ต้องได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐

(๓) ได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขอื่น ๆ ตามที่คณะและหลักสูตรกำหนด

(๔) ชำระหนี้สินทั้งหมดต่อมหาวิทยาลัยเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

๒๘.๒ ปริญญาโท

(๑) แผน ๑ แบบวิชาการ

(๑.๑) ต้องศึกษารายวิชาครบตามจำนวนหน่วยกิตที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

(๑.๒) ต้องได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐

(๑.๓) เสนอวิทยานิพนธ์และสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้ายจนบรรลุผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร โดยคณะกรรมการที่คณะแต่งตั้ง ซึ่งต้องเป็นระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้

(๑.๔) ต้องได้สัญลักษณ์ S ในการสอบภาษาต่างประเทศตามเกณฑ์เดียวกับที่กำหนดในข้อ ๒๓.๑ และข้อ ๒๓.๒ ทุกกรณี

(๑.๕) ต้องได้ระดับ ผ่าน หรือดี หรือดีมาก ในการสอบวิทยานิพนธ์ และนำเสนอวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ ตามประกาศของมหาวิทยาลัย

(๑.๖) ผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ต้องได้รับการตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือระดับนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

(๑.๗) ได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขอื่น ๆ ตามที่คณะและหลักสูตรกำหนด

(๑.๘) ชำระหนี้สินทั้งหมดต่อมหาวิทยาลัยเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

(๒) แผน ๒ แบบ วิชาชีพ

(๒.๑) ต้องศึกษารายวิชาครบตามจำนวนหน่วยกิตที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

(๒.๒) ต้องได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐

(๒.๓) สอบผ่านการสอบประมวลความรู้ (Comprehensive Examination)

๒.๔ เสนอสารนิพนธ์ และสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้ายจนบรรลุผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร โดยคณะกรรมการที่คณะแต่งตั้ง โดยต้องเป็นระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้

(๒.๕) ต้องได้สัญลักษณ์ S ในการสอบภาษาต่างประเทศตามเกณฑ์เดียวกับที่กำหนดในข้อ ๒๓.๑ และข้อ ๒๓.๒ ทุกกรณี

(๒.๖) นักศึกษาต้องส่งสารนิพนธ์ หรือส่วนหนึ่งของสารนิพนธ์ให้คณะเพื่อพิจารณาเผยแพร์ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งที่สืบค้นได้

(๒.๗) ได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขอื่น ๆ ตามที่คณะและหลักสูตรกำหนด

(๒.๘) ชำระหนี้สินทั้งหมดต่อมหาวิทยาลัยเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

๒๘.๓ ปริญญาเอก

(๑) แผน ๑

(๑.๑) สอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination) เพื่อเป็นผู้มีสิทธิขอทำวิทยานิพนธ์

(๑.๒) เสนอวิทยานิพนธ์และสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้ายจนบรรลุผลลัพท์การเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรโดยคณะกรรมการที่คณะแต่งตั้ง โดยต้องเป็นระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้ ทั้งนี้ เกณฑ์การวัดผลสัมฤทธิ์ในการสอบประกอบด้วยองค์ความรู้ใหม่ซึ่งพิจารณาจากข้อความแห่งการริเริ่ม และความรู้ความเข้าใจในวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา

(๑.๓) ต้องได้สัญลักษณ์ S ในการสอบภาษาต่างประเทศตามเกณฑ์เดียวกับที่กำหนดในข้อ ๒๓.๑ ข้อ ๒๓.๓ และข้อ ๒๓.๔ ทุกกรณี

(๑.๔) ต้องได้ระดับ ผ่าน หรือดี หรือดีมาก ในการสอบวิทยานิพนธ์ และนำเสนอวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ ตามประกาศของมหาวิทยาลัย

(๑.๕) ผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ต้องได้รับการตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือระดับนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร์ผลงานทางวิชาการ อย่างน้อย ๒ เรื่อง

(๑.๖) ได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขอื่น ๆ ตามที่คณะและหลักสูตรกำหนด

(๑.๗) ชำระหนี้สินทั้งหมดต่อมหาวิทยาลัยเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

(๒) แผน ๒

(๒.๑) ต้องศึกษารายวิชาครบตามจำนวนหน่วยกิตที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

(๒.๒) ต้องได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐

(๒.๓) สอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination) เพื่อเป็นผู้มีสิทธิขอทำวิทยานิพนธ์

(๒.๔) เสนอวิทยานิพนธ์และสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้ายจนบรรลุผลลัพท์การเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร โดยคณะกรรมการที่คณะแต่งตั้ง โดยต้องเป็นระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้ ทั้งนี้ เกณฑ์การวัดผลสัมฤทธิ์ในการสอบประกอบด้วยองค์ความรู้ใหม่ซึ่งพิจารณาจากข้อความแห่งการริเริ่ม และความรู้ความเข้าใจในวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา

(๒.๕) ต้องได้สัญลักษณ์ S ในการสอบภาษาต่างประเทศตามเกณฑ์เดียวกับที่กำหนดในข้อ ๒๓.๑ ข้อ ๒๓.๓ และข้อ ๒๓.๔ ทุกกรณี

(๒.๖) ต้องได้ระดับ ผ่าน หรือดี หรือดีมาก ในการสอบวิทยานิพนธ์ และนำเสนอวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ ตามประกาศของมหาวิทยาลัย

(๒.๗) ผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ต้องได้รับการตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือระดับนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร์ผลงานทางวิชาการ

(๒.๘) ได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขอื่น ๆ ตามที่คณะและหลักสูตรกำหนด

(๒.๙) ไม่มีหนี้สินใดๆ ต่อคณะ และ/หรือมหาวิทยาลัย

๒๘.๔ เมื่อสิ้นภาคการศึกษาภาคหนึ่งๆ มหาวิทยาลัยจะเสนอชื่อนักศึกษาที่มีสิทธิได้รับการเสนอชื่อเพื่อรับประกาศนียบัตร หรือปริญญาในสาขาวิชาต่าง ๆ เพื่อขออนุมัติประกาศนียบัตร หรือปริญญาจากสภามหาวิทยาลัย

สำหรับภาคการศึกษาที่คาดว่าจะจะเป็นภาคสุดท้ายที่จะสำเร็จการศึกษา ให้นักศึกษาทำหนังสือยื่นต่อมหาวิทยาลัยภายใน ๓๐ วันนับจากวันปิดภาคการศึกษา เพื่อขอให้มหาวิทยาลัยเสนอชื่อนักศึกษาและขออนุมัติประกาศนียบัตร หรือปริญญาต่อสภามหาวิทยาลัย เมื่อเสร็จสิ้นภาคการศึกษานั้น ผู้ที่มีได้ยื่นหนังสือดังกล่าวอาจจะได้รับการพิจารณาเสนอชื่อในภาคการศึกษาถัดไปได้

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๙ การดำเนินการใด ๆ ที่เกิดขึ้นก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ และยังคงดำเนินการไม่แล้วเสร็จในขณะที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ให้ดำเนินการหรือปฏิบัติการต่อไป ตามข้อบังคับที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ จนกว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จ

ประกาศ ณ วันที่ ๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

(ศาสตราจารย์สุรพล นิติไกรพจน์)

นายกสภามหาวิทยาลัยนวมินทราชินา